

Predikan Kristi Himmelfärds dag 2023

Apg.1:1-11,Joh.17:1-8

Borta och nära

Nu var det sista gången, det förstod alla. 40 dagar hade gått sedan Jesus plötsligt stod där levande framför dem på påskdagen, precis som han hade lovat. De hade så smått vant sig vid att han fanns där mitt ibland dem igen. Samme Jesus men ändå annorlunda. Han ko och gick genom stängda dörrar, när de var samlade, och han kunde försvinna lika snabbt som han hade kommit. Han var samtidigt på jorden och i himlen, obunden av tid och rum. Han var både borta och nära. Men det var inte en Ande de såg när han var tillsammans med dem och undervisade dem om Guds rike. Vad sa han egentligen till dem? En del av det får vi veta av Johannesevangeliet, för där talar Jesus en hel del om vad som kommer att hända när han inte längre är ibland dem. För den stunden ska komma då han ska lämna dem; den jordiske Jesus, Guds Son, både Gud och människa. Hur ska det gå då? Hur ska de klara sig utan sin ledare? Man förstår på lärjungarnas fråga, att de hade andra tankar än Jesus om vad som ska hända. De förväntade sig att han skulle upprätta det gamla kungariket Israel igen. Alltså en ny version av Davids rike; frihet från ockupationen under Rom och ett pånyttfolk folk. En jordisk dröm alltså. Jesus svarar varken ja eller nej på den drömmen, utan ger dem en uppgift från och med nu. Och den handlar om att vittna, att berätta om honom, inte bara för sitt eget folk, utan för hela världen. Man kan nästan se hur lärjungarna baxnade. Hur ska detta gå till? De är ju bara tolv apostlar och säkert

många andra, både män och kvinnor i den stora skaran av lärjungar. Men hela världen? Men innan de ens ska tänka tanken på allt detta ska de få kraft när den helige Ande ska komma till dem. Och Anden är själva hemligheten. Utan Andens hjälp är hela företaget helt omöjligt. Utan Anden skulle deras lilla kristna sekt inte ha överlevt ens dem själva, och ännu mindre de kommande tiderna då de jagades, förföljdes och dödades i romarriket. Apostlagärningarna berättar mycket om hur det gick.

Och det är samma sak nu, för oss, i vår kyrka och församling. Om inte Anden kommer med sin hjälp, tröst, hopp och tro på Jesus, skulle vi inte orka eller kunna fortsätta.

Det här är Jesu sista ord till sina lärjungar, och om vi läser Matteusevangeliet så gav han dem också missionsbefallningen, även om det knappast är vad han sa till dem ordagrant, men innehållet är detsamma; de ska gå ut i hela världen och göra folk till lärjungar, genom att döpa och lära dem allt vad han har befallt dem. Och han ska vara med oss alla dagar, till tiden slut.

Men just nu och just här ska han lämna dem, men ändå inte. När vi firar Kristi Himmelfärds dag idag är det egentligen inte Jesus avsked från jorden och oss vi firar, utan istället hans ankomst till oss vi firar. För om han bara hade levat i 30 år på jorden och sedan försvunnit för alltid, hade vi kunnat fira hans minne, men ingenting mer.

Men vi firar inte minnet av en död profet utan av en levande och närvarande Herre. En Herre över allting, som är temat

för Kristi Himmelfärds dag. Det kan låta oerhört överdrivet och pretentiöst, att Jesus är Herre över allting. Vad menas med det? Hur kan man se att han är det? Ja det kan man inte se förstås. Vilka som är herrar och härskare i världen kan man se på TV nuförtiden, och de flesta är välkända, men Jesus, vad är han Herre över?

Hur kan han säga att han har all makt i himlen och på jorden, som han gör i missionsbefallningen?

Är det inte bara religiösa fantasier?

Det är inte fantasier, men Jesus talar om en helt annan slags makt än världslig makt. När han idag ber till sina Fader att han ska förhärliga honom, och uppenbarat Gud för oss, så talar han om en annan slags härlighet än världens härlighet. Det handlar om något inre, något som man inte ser och inte fattar om man inte tror på Jesus och på Gud, som har sänt honom. När Jesus levde på jorden kunde man visst se att han hade makt och kunde göra härliga ting; han botade obotligt sjuka, han uppväckte döda, stillade stormar och utspisade flera tusen människor med fem bröd och två fiskar.

Den makten hade han, men han gav den inte vidare för all framtid till oss. De första kristna kunde faktiskt göra samma saker som Jesus hade gjort, men det upphörde med nästa generation.

Det var alltså inte meningen att kyrkan skulle bli ett sjukhus där vi botar alla sjuka, eller en restaurang där vi mättar alla hungriga med mat direkt från himlen. Vi är Jesu vittnen. Vi ska berätta om vad han gjorde, vad han sade och lärde, hans kärlek och omsorg om de små och utstötta, vi ska ge hans kärlek vidare, och vi ska framförallt berätta om att han gick i döden för att vi skulle få förlåtelse för allt ont vi tänker, säger och gör. Och det viktigaste av allt, att han

uppstod från de döda för att vi ska leva om vi än dör. Han besegrade ondska och döden och vi ska med honom, tillsammans med honom, och genom tron på honom också besegra ondskan och döden. När vi lever med honom blir hans död vår död och hans uppståndelse vår uppståndelse. Vi är ett med honom, liksom han och Fadern är Ett. Men nu lyfts han alltså upp och förvinner från jorden. Trosbekännelsen säger att han nu sitter på Faderns Högra sida. Och där sitter han inte överksam och tittar på hur jorden håller på att gå under av girighet, materialism, miljöförstörelse, krig, konflikter och naturkatastrofer. Han kommer till vår hjälp, med kärlek, hopp och tro. Han kommer att sända Anden som en verksam och levande kraft, som ska påminna oss om vad han sade och lärde, ge oss kärlek och uthållighet, hopp i hopplösheten och tro på att ingenting är omöjligt för Gud, allt förmår vi i honom som ger oss kraft. Om inte Jesus hade återvänt till Fadern hade inget av detta kunnat hända. Då, när han levde på jorden, kunde han bara vara på en plats, när han hade uppstått från de döda kunde han komma och gå genom tid och rum, men nu, när han försvinner ur lärjungarnas åsyn, ska han snart kunna vara med oss, alltid och överallt. Genom Anden som han ska sända, och som ska komma till de första lärjungarna på Pingstdagen. De ska vänta på Anden, säger han, och när den kommer ska de kunna vittna om honom. Även om hela världen är emot dem, även om de förföljs och dödas, och även om alla säger att Gud inte finns och kristen tro bara är sagor. Det är detta som Anden gör; världen kan aldrig förinta

tron. En av mina kyrkvårdar sa en gång till mig så här: De kan ta ifrån mig allting, men min tror kan ingen ta ifrån mig.

Det är Andens verk. Det är här Jesus är Herre, inom oss, i vår tro, och i trons frukter, och faktiskt ibland i stora underverk, när sjuka blir friska, hungriga blir mättade, krig och konflikter tar slut och människor som har hatat och förföljt varandra blir vänner.

Detta är Guds verk, och i detta får vi vara med. Därför att Jesus är med oss, genom den Heliga Ande, alla dagar, till tidens slut.

Och sedan, i en ny värld, för alltid.

Amen